

Samo rast niki

glasilo ustvarjalnosti

šolsko leto 2017/2018

številka 5

OŠ Prežihovega Voranca
Maribor

Sam
rast
niki

na:)rimani SamoRASniki

Rime

Rime so fine,
 oblačijo se kot Nine.
 Te dame z možaki
 so pravi čudaki.
 Vozijo se naokoli,
 rimajo karkoli,
 čas je špas, pas je as, as je
 špas.

Hiše stojijo,
 možaki pa samo sedijo.
 Dame letijo gor in dol,
 metle lovijo, pred sesalci bežijo.

Ni miru ne tišine, ko želijo za-
 spati,
 saj takrat se otroci hočejo igrati.
 Kmalu pa pride majhen škrt,
 ki pospremi jih spat!

Ana Pušnik, 7. a

Neli Trstenjak, 6. b

Poezija se ne vsili, se
 izpostavi.
 (Paul Clean)

Pesniki vedo, česar ne vedo
 filozofi - da mora skrivnost
 ostati skrita.
 (Kajetan Kovič)

NAROBE SVET

Džanita Mehić, 3. b

V narobe svetu se velikan igra s svetom, mravljica si nadene opeko namesto obleke, slon Ron na balonu liže bombon, ljudje se oblačijo v pice ...

BP – BODI PREŽIHOVEC – BODI PESNIK

Ko pišem na:)rimani uvodnik,
leto kot brez trajanja naokrog je spet.
Vsa prevzeta imam priložnost
za vstop v popolnoma brezmejni svet.

Diši, o, že vznemirljivo opojno diši
v našem odkritem prežihovem loncu.
Izlite misli, besede in čustva
ubežijo v brezčasnosti obsojenemu koncu.

Naš kuhar na krožnik nam skladno
lepoto skrivnostne poezije postreže.
Dragi mladi ustvarjalci in bralci,
vsak si je zdaj lahko neminljiv košček odreže.

Ponos in zanos me preveva
ob uživanju samorastniške igrarije.
Iz besed neme stvarnosti ali opojne domišljije
izlita čista otroška duša sije.

Barbara Pernarčič, v. d. ravnateljice

Lea Klajnšek in Filip Podkrižnik, 2. b

**Pesnik zabiija domislice kot žeblje in
obeša nanje spremstvo. Ničesar ne
razplete snovno-psihološko, vse
navrže, ničesar ne izpelje.
(G. Benn)**

Čarovniški plan

Tukaj je vrhunski čarovniški
plan:

pojdi v trgovino
po lepljivo žabjo slino,
zraven kupi še juho,
ogabno in suho.
Juho popopraj, posoli
in zraven svoj smrkelj v njo
pomoli,
ko pa čarovniške besede
izrečeš,
vranji kljun popečeš.

Ko juho še malo narediš,
v njo pobruhaš in to skuhaš.
Dodaš vloženo riganje in pajke,
pa tudi oči bolnih kur,
ki smrdijo kot odur.
V kotel vržeš še napoje,
da ti kar smrt zapoje,
to popiješ, to poješ
in na koncu še umreš!

Jaka Ravnik, 4. a

Ajda Varl, 8. b

Dvojčka

Nekega dne,
ko sem se ogledovala v ogledalu,
je iz njega stopila moja podoba –
moja dvojčica.

Podoba me je pozdravila in rekla:

Jaz sem Amata.

Začudila sem se,
a sem vseeno rekla:

Jaz sem Amata.

Prijeli sva se za roke
in šli iz kopalnice.
Oblekli sva se
in šli v šolo.

Ko me je učiteljica vprašala,
koliko je 5+6,
sva obe rekli 11.
Pri pevskih vajah
sva obe peli solo.
Zvečer je podoba rekla:

Zdaj moram nazaj
v podobo - sliko.

In me je obiskovala vsak dan.

Amata Lucijana Bakonyi Berčič, 2. b

Aleksa
Blagojević, 2.a

En izčiščen
verz je več
vreden kot
vagon proze.
(C. Milosz)

Mravljica in obleka

Mravljica iskala je obleko,
nakar zagledala je opeko.
Hotela si jo je obleči,
a joj, zatakne se, ne more je sleči!

Kliče na pomoč!,
a kmalu nanjo leže noč.
Takrat jo sliši Jova,
nočna potepinka sova.

Iz obleke jo je rešila,
mravljica se ji je zahvalila.
Zjutraj naprej je šla,

ko jo na poti sreča gosénica.
Gosénica Lenica obleko ji prodá,
Mravljica zanjo vse prihranke dá.
Lepo se ji je zahvalila
in v dooolgi obleki domov se vrni-
la.

Zarja Verk in Taja Merkuš, 6. a

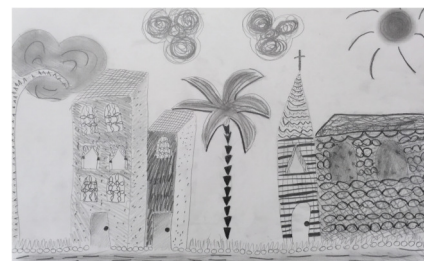
Andreja
Lovrec, 6. a

Maškare

Maškare so kot iz pravljice
in pisane ko mavrice.
Trkajo na vrata,
kar ne pomeni, da si želijo bra-
ta.
Prosijo za sladkarije,
da bodo lahko počele lumpari-
je.
Oblečejo se v vse mogoče.
V Soy Luno,
pa še v malo kuno,
v prijaznega učitelja
in v groznega mučitelja.
Ko končno dajo bombon v
usta,
sliši se le hrusta hrusta.
Potem obmolknejo
in še en bombon pogoltnejo.
Nato na ulice gredo
in urno plesati začno.
Skačejo hopa hopa
kot prava antilopa.
Potem zavrte se poskočno,
tla pod njimi se premikajo moč-
no.

A ko hočejo narediti premet,
zagledajo prekrasen ognjemet.
Ko je ognjemeta konec,
v kuhinji počí velik lonec.
Ta oznanja,
da maškare čas preganja.
Maškare se ozrejo na uro,
a vidijo le staro kuro.
Potem postavijo se v krog,
kar ne gre jim najbolj od rok.
Nato se potihó nekaj pogovorijo
in hitro na visok hrib zbežijo.
Ustavijo se pred velikansko hišo,
v katero si ne upa niti mestni junak Mišo.
Prva vanjo stopi lisica,
takoј za njo pa pastirica.
Ko so vse maškare v hiši,
iz nje pobegnejo vse miši.
Maškare si nato snamejo maske,
ki nimajo niti ene praske.
Pod maskami se skrivajo otroške glave,
prepolne sreče in zabave.

Neža Grajfoner, 4. b

Vita Unuk, 6. b

Čakanje na pesem
je le ena od
neskončne vrste
stopenj, kjer je
tako imenovani
cilj le ena od
njih.
(J. Ashbery)

Če ...

Če svet bi bil narobe,
bi velikan se z njim igral,
kot žogo bi ga brcal
in zraven se smejal.

Če svet bi bil narobe,
matematika bi bila zabavna
in igra bi bila slaba,
kazen glavna.

Če svet bi bil narobe,
bi otroci plačevali davke,
starši bi pa pisali
v šoli lahke stavke.

Če svet bi bil narobe,
ne bi bilo ljubezni.
No, nekaj ljudi bi se že rado imelo,

a ostale ljudi bi srce bolelo.
Svet je takšen, kot je,
takšnega smo naredili.
Lahko bi bil boljši,
a v resnici dobro delo smo storili.

Živa Ema Brigadir, 5. a

Balon

Nekoč je bil veliki balon,
na njem pa slon Ron,
ki vedno liže ogromni bombon.

Ron odpotuje v Pariz,
s sabo vzame mačko Friz.
Friz nima rad letenja
in tudi ne do jutra bedenja.

Ko priplujeta v tuj kraj,
poiščeta si zalogaj.
Ron si kupi francosko bageto,
Friz pa neko mačjo pašeto.

Glej ju! pravi balon,
kako utrujena sta zaspala
Friz in Ron ...

Nikola Dizdarevič, 6. a

Lorena Pal, 7. b

Pesem ne nastane
iz čustev,
temveč iz besed.
(Mallarme)

Pia Fajhtinger, 8. b

Loterija

Loterija gre na srečo,
a prinese le nesrečo.
Denar položiš gor na mizo
in že kmalu padeš v krizo.
Poker sem, loterija tja,
zgubiš veliko denarja.

Jože v loterijo gre,
vse prihranke izgubi,
ha ha ha,
zdaj se mu Jon reži!

Jon Košat, 6. a

Modna soseda

Najina soseda Mica
se je danes oblekla kot pica.
Nadela si je copate
in iskala njihove podplate.

Podplatov ni našla,
zato je nove čevlje iznašla.
Čevlji lepi so bili,
malo so le spominjali na kosti.

Tako v mesto je odšla.

Tam srečala je fina gospoda dva,
ki klobuka sta imela iz zlata

in kravate iz srebra.

Z njima je malo klepetala,
si v lase še pentljo dodala,
narejeno iz mesa,
ki je gospoda prav očarala.

Utrujena se je domov odpravila,
z obleko, copati in pentljo
za ta dan opravila.

Andreja Lovrec in Maja Bukovnik, 6. a

Bleda soseda

Naša soseda
s sosednjega brega
je blede kot kreda.
Njena mačka,
črna kot noč,
hoče jo odgnati proč.
Ampak balon,
debel kot slon,
odleti s sosedo,
bledo kot kreda.
Mačka, črna kot noč,
pa končno pobegne proč.

Maruša Pešut, 6. a

Ana Kren, 7. b

Zdrava hrana

Tarik Durović, 6. b

To pesem o zdravi je hrani,
če se je držiš, zdravje ti popravi.

1, 2, 3, izberi brokoli,
čeprav pomfrit ti bolj diši.
Brokoli je slasten,
ocvrt krompir pa masten!

4, 5, 6, nekaj moraš jest,
zdravi hrani bodi zvest.
Sadje, zelenjava,
vitaminska bomba prava!
Ribe in meso
pa ojačajo telo.

7, 8, 9, povem ti spet,
lepši bo ta svet,
če izbereš pravo jed.

Potem pa še za sladico 10,
sladoled!

Jon Košat, 6. a

Brez inspiracije
ni poezije.
(O. Paz)

Živa Golob, 2. b

Nesrečen dan

Zjutraj se zbudiš,
v službo odhitiš.
Šef te odpusti,
iz neznanega razloga
iz ušes se mu kadi.
Potlej greš domov,
a doma je še huje!

Ostaneš buden
vse do jutranje ure.
Potem zamižiš,
komaj zaspiš,
da naslednji dan
ne boš tako zaspan.

Jaša Jurgec, 8. a

V objemu domišljije

Kadar si domišljam dogodke in stvari,
ki zanje vem, da jih v resnici ni,
drugi mislijo, da sem nora, se mi zdi.

Čeprav zanjo vsem ni mar,
je domišljija ena super stvar,
ki v življenju je lahko navdih,
da ostali, osupli, komaj zmorejo izdih.
Z njo lahko greš tudi na krajši oddih.

Zakaj bi bil človek brez idej,
ki ima neskončno mej.
S potovanjem v domišljijo
ustvari si super vizijo.
Kako jo v dobro izrabiti,
kako do nje?
To so vprašanja,
kjer odgovorov se ne splača pozabiti.
Včasih gre vse skupaj lažje,
včasih težje,

včasih pa imamo s tem težave blažje.

V telesu svojem imamo čisto zares
domišljjski hormon.

Sprostiš ga tako,
da si za začetek predstavljaš,
da imaš na primer čudežni losjon.

Ko ti to uspe,
začni graditi cesto,
ki vodi te v tvoje lastno domišljjsko mesto.
Čudovito, barvno, pisano,
kakršnokoli naj bo mesto v tvoji glavi narisano.
Pri domišljiji si vedno sam svoj vodič,
saj lahko drugače nastane hudič.
Zaupaj vase
in imej domišljijo samo zase.

Ela Velikonja, 7. b

O šoli

(gazela)

Ko nas učiteljica gleda - šolska atmosfera,
nas prevzema prava trema - šolska atmosfera.

V šoli se dogaja drama
in zato ni pravega reda - šolska atmosfera.
Zjutraj se komaj zbudimo,
saj nas šola kot velika muka razjeda - šolska atmosfera.
Ko zvonec zazvoni konec,

se pri kosilu zgodi zelenjavna
zmeda - šolska atmosfera.

Lara Beriša Zorec, 6.

Medina Emrić, 9. a

Veronika Soleva, 9. a

Semra Ajredini, 9. b

V KRALJESTVU ŽIVALI

Miška

Miška, oj miška,
vedno, ko se z mano igraš,
ti nekaj mi daš.

Aleks Blagojevič, 2. a

Naši mladi ustvarjalci so obiskali Kraljestvo živali, kjer so srečali godrnjavega medveda, jelenčka Rudolfa, igrivo miško, zvito lisico ...

Alen Emrić, 3. b

Zajček

Zajček že spi,
muca že spi,
ulica že tiho
zapira oči.

Jaka Pintarič, 2. a

Kača

Kača je prava klopotača.
Ko se Miha z njo igra,
vedno ugrizne ga.

Aleks Blagojevič, 2. a

Medved godrnjavi

Medvedek godrnjavi po gozdu je hlačal,
je srečal majhnega ježa, se mu nasmejal.
Ker ježek bil je mali, zelo se ga je zbal,
zbežal je v svojo luknjo, ni se več smejal.

Medvedek godrnjavi po gozdu je hlačal,
je srečal velikega volka, se mu nasmejal.
Volk pa tako velik takoj je zarenčal:
»Tudi če si tako velik, nič se te ne bom bal!«

Medvedek godrnjavi po gozdu je hlačal,
sedel je na skalo in začel je jokati.
Pa mala miška pride,
ga vpraša, če se gre igrati.

Urša Tičar, 2. a

Jakob Pörš, 6.b

Poezija je
izguba časa,
denarja in
statusa. Toda
vse te izgube
so malenkost
v primerjavi
z radostjo,
da ti je bilo
dano biti del
čudeža pri
nadaljevanju
in ohranjanju
sveta živega
jezika in
poeziije.
(Tomaž
Šalamun)

Zoja Kocbek, 3. a

Jelenček Rudolf

Jelenček Rudolf je junak,
sanke vozi zelo rad.
Nosek rdeči mu binglja,
z ušesi pa lepo mahlja.

A ko lučke se prižgo,
z Božičkom odleti v nebo.
Ko vleče njegove sani,
nosek mu še bolj žari.

Urša Tičar, 2. a

Pri naši hiši ...

Nejc Kopčič, 2. a

Pri naši hiši se vsak dan sliši
mijav, mijav, mijav ...
Nekdo našim kravam mleko krade,
jim pušča mišje dlake.
Tudi Rado se je spraševal ...
Potem pa smo videli,
kdo je to bil,
naš maček Mivmiv.

Nejc Kopčič, 2. a

Zvita lisica

Nekoč je bila veverica
lisici dobra prijateljica.
V deželi je lakota nastopila,
lisica si je želela,
da bi prijateljico pokosila.
Ko jo je že v gobcu imela,
je veverica čudežno ven smuknila.
Od takrat veverica
ni bila več lisici prijateljica.

Amata Lucijana Bakonyi Berčič, 2. b

Miška knjigo je brala

Miška v luknjici je doma,
svoje kraljestvo iz sira ima.

Tudi prijateljev nekaj pozna,
z njimi se rada igra.

Zvečer miška knjigo je brala,
pa ji je ena zanimiva stran ostala.

Drugi dan je tisto stran
po sirnem zajtrku prebrala.

Alja Poštrak, 2. a

Delfin Jakob

Delfin, delfin,
pojdi z menoj, te razvedrim
in vso žalost iz tebe spodim!

Pridi, delfin,
pridi kopat se k nam,
saj hitro plavaš!

Delfin, delfin,
pridi in se ne boj,
saj prijazni smo s teboj.

Maruša Zei, 2. a

Živali

Konj
je velik kot balkon.
Živali so velike
in majhne kot pike.

Slon
je velik kot balon,
medvedek
je sladek kot medek.

Ella Lovše, 3. b

Veverica

Veverica na drevesu je
in želode jé,
druge gleda in se smeje.

Čisto vse pojedla je,
še zadnjega si zbaše v usta.
Pa pride njena mama
in ji prav lepo pove:
spet pojedla si vse.

Vid Nosan, 3. b

Mijav

Mijav, mijav, mijav,
že dolgo nisem spal.
Mijav, mijav, mijav,
zobe si bom opral.
Mijav, mijav, mijav,
kar tri dni bom spal.

Dino Islamović, 4. b

Zarja Verk, 6. a

Muca

Muca skače sem in tja,
z repkom miga in spretno se giba.
Pije mleko, ki je eko,
miško lovi, ujame še druge tri
in na vrt zbeži.
Tam zagleda
malino Pobalino in gobo Bobo.
Ko v hišo se vrne,
za sabo odtise pušča črne.
Zjutraj vstane, polžiže ušesa,
ki so mehka kot peresa.
Pa kar naenkrat počí lonec,
muca se ustraši in miru je konec!

Zoja Kocbek in Pika Polonca Žerdin, 3.a

Moje male mačkice

Tako imenovane mačkice
so naše male tačkice.
Nikoli ne nehajo mijavkati,
nikoli jim ni dovolj,
so kot pravi mačji pevski zbor.

So kot pevke,
mijavkajo noč in dan,
to so naše mačkice,
ne odnehajo niti en samcat dan.

Ajda Sobočan, 4. a

Moj kuža Oli

Moj kuža Oli

Moj kuža Oli
rad zjutraj renči,
se v travi igra
in za žogico skaklja.
Rep ponosno v zrak drži,
ko se družbe veseli.

Maruša Kostanjevec, 4. b

Dva čudna gospoda črva

Srečala sta se dva gospoda,
vitka bolj,
kot zahteva moda.

Naj se predstavim, reče prvi,
po svoji postavi
podoben vrvi.

Jaz sem deževnik
in od rojstva s hudo lakoto
prebavljam rodno grudo.

Drugi, še bolj eleganten kot
vrv,

se mu nasmehne:

Jaz pa sem črv,
in to računalniški,
potujem po vsem svetu
službeno, po internetu.

Jaka Ravnik, 4. a

Pes Kiki

Moj pes Kiki rad spi.
Ko je zunaj, oživi.
V gozdu za jeleni se podi,
takrat me skrbi,
da se Kikiju kaj ne zgodi.
Zaradi hitrosti se lahko zaleti
in ga ne bomo več videli.
Ko s potepa se vrne, omedli,
na kavču zaspi,
tam najraje tiči.

Jure Krajnc, 4. a

Sloni

Sloni so veseli,
veliki in debeli.
Veliko nog imajo
in dolg nos,
s katerim plapolajo,
ob tem pa klepetajo.

V vseh letih
veliko poti prehodijo.
Včasih se ustavijo
pri reki Nil,
kjer jih pozdravi krokodil.

Tia Novak, 6. b

Pasja zgodba

Stran 17

Kuža sem, ki lastnika čaka.

Čaka sam v kletki
in tej močni spletki.

Čakam lastnika,
čakam skrbnika.

Nekega dne me sreča
Doleti ...
Tako predvidevam
vse lepe dni.

Pristal sem v družini
pisane barve.

V pasjem življenju to vlogo
igram do konca sveta
in morskega dna.

Sprehod je dolg po tlakovani cesti,
čez breg sanje in hrib.
Radi me imajo in jaz njih.
HOV – HOV - HOV.

Ajda Novak Koren, 5. a

Gazela je zvočno
pletivo za
ljubezensko
preprogo, s
katero odletimo
v sedma nebesa
tisoč in ene
noči!
(Boris A. Novak)

Eva Mažgon, 1. a

LJUB LJUB E LJUB E ZEN

*Rima je ljubezen besed.
Zato pravimo: Za rimo sta potrebna dva.
Dva stiha namreč, ki se rimata.
Dva stiha, ki se ljubita ... do zadnjega diha.*

Boris A. Novak

Naja Arnuš, 4. a

Jo! Metulji so pobegnili iz Kraljestva živali. Ali jih čutite v trebuhu?

Ljubezen

Ljubezen se nikoli ne neha,
vedno je lepa.

V ljubezni uživaš,
a ne vedno.

Lahko je grda in osamljena,
lahko je vesela in prijazna.

Ljubezen je vedno ob tebi.
Če se od nje posloviš, trpiš.
Ljubezen je sreča!

Lina Dobaj in Tia Selinšek, 3. a

Aleksandra

Aleksandra moja, rad te imam.
Ljubezen do tebe me priznati je sram.
Elegantnost tvoja je lepa kot ti.
Ko spomnim se nate, mi srce zablesti.
Slika tvoja pred očmi mi leži.
A tvoje ime mi v srcu žari.
Neznansko te ljubim, to zdaj ti povem.
Drugače pa lepa si vsem na očem.
Rad te imam, zdaj to ti priznam.
A za dokaz ti to pesem dam.

Nik Visnovič, 5. a

Sara Godar, 1. b

Pesem nastopa, kakor da bi izrekala
nekaj najbolj samoumevnega, izreka pa
nekaj najbolj skrivnostnega.

(Mallarme)

Ljubezen iz vrtca

Ko smo majhni še bili,
v vrtcu igrali smo se vsi.

Desni kot ni bil nikoli prazen,
tam sedel je en Matic.
Kratka postava, modre oči,
svetli lasje in mlečni zobje.

Zaljubljen je bil v Tino,
ona marala ga ni,
tam v kotu je sameval,
žalostne pesmi si prepeval.

Včasih spustil je kakšno solzo,
drugi zbadali so ga,
ker niso razumeli,
kako ljubezen močna je ta.

Zdaj Matic že v šolo gre,
zrasli so mu stalni zobje,
Tine več ne občuduje,
saj se ji maščuje.

Tina žalostna je zdaj,
ker nič več ne pogleda je nazaj.
Zdaj ona sameva
in žalostne pesmi prepeva.

Klara Flisar, 5. a

O ljubezni

Prišel sem na ulico,
vzel sem kulico
in napisal pesem za ljubico.
Ljubica, rad te imam,
čeprav si mi vzela ves denar.
Vzela si mi psička
in zelenega ptička
in nimam niti za fička.
Dobil sem mačko,
ime dal sem ji Tačko,
a na preprogo je naredila sračko.
Dobil sem tudi miš,
ki prinaša drobiž,
ježka,
ki ima dedka Pleška.
To je napisala moja kulica,
moja ljubica.

Noam Erbert, 4. b

Tisto najino mesto

Šla sem v park,
tam zagledala sem te.
Zdel si se kot mlado sonce,
spogledala sva se.

Od nekod je kar prišla
tista punca, hudobnica.
Zapeljala te je,
zdaj vidim te več ne.

Gledam skozi okno,
ne vidim ne tebe ne naju,
ne tisto najino mesto.
Ostal je samo bel sneg,
ki skriva do tebe cesto.

Anastasja Vitomir, 6. a

Ljubezen

Ljubezen beseda je živa,
saj v teh kiticah se skriva.

Jok in stok je bil odveč.
Mislila si, da ima rajši drugo, a to je zdaj preč.

Uganka to zate je bila, kaj si pričakovala,
razmišljena in zmedena ...

Besede obarvajo naša srca in vse, kar je sivo.
Zdaj se imata rada in brez njega ne zdržiš,
ko ga zagledaš, k njemu hitiš.

Ekipa sanjava sta zdaj,
vse svoje skrivnosti si izdata ...

Zvezda z neba vaju gleda, ko zvečer ob oknu ležita,
si šepetata in se sprašujeta.

Enkrat ob času novi spomini vaju bodo obdarili
in tisoče novih prav tako.

Nekaj za konec pa le pripomnim:
beseda LJUBEZEN je živa
kot lokomotiva,
ne peče kot kopriva
in zelo je potrpežljiva.
Beseda.

Omar Gušmirović, 6. b

Hanah Tušek, 4. a

Moja rožica

Moja rožica ima zlat cvet.
O, kako se sveti, ko poleti zacveti!
Ja, res je, sveti se sveti tudi poleti.
A ko pride zima, ne postane kaj prida.

Roža moja oveni.
O, saj sonca več ni!
Že glej, svetloba prihaja v ritmu mlaja.
Igre poletne so tu.
Cene na morje se odpravlja.
A roža žal z njim ne gre.

Maruša Pešut, 6. a

Draga

Do tebe pridem vsaki dan.
Rad te vidim, rad te imam.
A s tabo še vedno sem sam.
Grem sem, grem tja, vedno za
mano si šla.
A joj, to je matematika!

Jon Košat, 6. a

Cilj
pesništva je
prispeti v
neznano.
(Baudelaire)

Objem

Je nekaj, kar hočemo imeti
samo zase,
nekaj, česar ne delimo,
saj zaupamo samo vase.

Nekdo ga podari iz ljubezni,
redki ga dajo jezni.
Ni pa vse tako lepo,
saj se mora tudi končati,
še dobro,
da zanj ni potrebno plačati.

Objem
je nekaj, kar hočemo imeti
samo zase,
nekaj, česar ne delimo,
saj zaupamo samo vase.

To je objem.

Eva Rajher, 9. a

Lily Sara Klampfer, 8.

MISLI

Sanjam

Ležim,
z oblaki bežim
v svet skrivnosti in norosti,
ki je samo moj
in ne delim ga s teboj!

Katja Kačinari Kravanja, 6. b

Kdor malo misli, se veliko moti.

Leonardo da Vinci

Nočem sama

Sem na travniku ležala
in prav sama sem premišljevala ...

Kar naenkrat se pojavi
domišljjsko morje v moji glavi.

In na njem prelepa ladja pluje,
meni v neznan cilj potuje.

Če lahko bi cilj izbrala,
v Benetke bi odpotovala.

Svet želim raziskovati,
a nočem sama potovati ...

Če ne bi me strah bilo,
bi veslala levo, desno, gor in dol.

A če smer ni prava,
lahko povzročim karambol!

Pa saj lahko bi plula
levo, desno, gor in dol
in lahko me sodi dama,
a posledic nočem nosit sama.

Svet želim raziskovati,
a nočem sama potovati ...

Posadko moram poiskati
in nič več sama potovati.
Že ena prijateljica je dovolj,
da z njo priplujem na pomol.

Obe bi si morali nasmeh nadeti
in po pomolu bi leteli konfeti!
Z beneško obleko bi mahedrali,
z bleščečo masko bi se bahali!

Svet želim raziskovati,
a nočem sama potovati ...

Kapljica rose me je zbudila
in me končno prebudila.
Očitno so to bile le sanje?
To bo ostalo večno vprašanje.

Živa Ema Brigadir, 5. a

Noč

Noč je grozljiva,
pravijo vsi,
a jaz mislim,
da se v njej skriva
veliko čudovitih stvari.

Ponoči se spi,
sanja in zvezde lovi.
Ponoči se dogajajo čudežne stvari.

Prijetna tišina in mir
utišata v meni nemir.
Pogled v zvezdno nebo
izbriše vse slabo.

Katja Kačinari Kravanja, 6. b

Živo rdeča

To je svet, lep in krasen,
včasih žalosten, a vendar jasen.

Ne vem, kaj se je zgodilo,
kaj je naš svet
z gostim črnim oblakom prekrilo
in kislim dežjem zalilo.

Ptice odletele so z neba
in nič več niso pele.

Ribe so odplavale
iz širnega morja.

Ne vem, zakaj smeh naenkrat je največji greh.
Ne vem, kam je šla življenjska sila,
kam se je vsa sreča in radost
ter tista živo rdeča barva izlila.

O zakaj, o zakaj, zakaj se to dogaja?
Zakaj v življenju ni več pravičnega raja?
O zakaj, o zakaj, zakaj se to dogaja?
Zakaj nekaterim življenje tako nagaja?

Nočem se več igrati.
Tudi jaz se želim predati.
A v meni je občutek,
da vse to je le osnutek.

Poiskala bom vsebino,
odkrila bom sveta širino.
Zdaj na križišču nisem več,
gordijski vozle presekale je meč.

In seveda da odslej
ne morem več nazaj, le naprej.
Upanje je delovalo.

Črne in bele po svetu je malo.
Jing-jang postal je mavrica,
življenje spet je pravljica.

Samorogi frčijo po zraku,
čebele se namakajo v sladkem maku.
Spet sinje modro je nebo.

Živa Ema Brigadir, 5. a

Rada imam

Rada imam iskrene ljudi,
sonce, ki se mi smeji.
Rada imam deževen dan,
umirjen in zaspan.
Rada imam vonj po morju
in predstavo o neskončnem vesolju.

Rada imam slasten sladoled in
prelep razgled.
Rada imam svobodo,
dobro knjigo, ples in modo.

Katja Kačinari Kravanja, 6. b

Moje življenje

Kako naj dosežem
svoje sanje.
Kako naj verjamem vanje,
če noben ne verjame vame.

Kako naj dokažem,
da sem vredna vsega,
kar si želim.

Kako naj še povem,
da me glasba veseli.

Poslušajte me zdaj vsi.
Svoje sanje bom uresničila
tudi brez pomoči.

Vsi od mene nekaj pričakujejo,
vsi nekaj si želijo.

Kaj pa jaz!
Me sploh kdo posluša,
mi ob strani stoji,
mi krije hrbet,
ko sem v nevarnosti?

Kaj se dogaja z menoj,
da me noben ne jemlje resno?

Zakaj vsi mislite,
da se mi meša?
Moje življenje

je velika nesreča.

Kaj pomaga mi,
da imam vse stvari,
če čustev v življenju ni.
Kaj naj naredim?
Me sploh kdo posluša,
mi ob strani stoji,
mi krije hrbet,
ko sem v nevarnosti?

Kaj se dogaja z menoj,
da me noben ne jemlje resno?

Vem, da mi uspelo bo,
ker sem rojena bila za to
in nič ustavilo me ne bo.
Ker glasba mi pomeni vse,
poleg družine
in vsega, kar me naprej žene.

Vem, da mi uspelo bo,
ker sem rojena bila za to
in nič ustavilo me ne bo.
Saj sanjam svoje sanje,
verjela bom vanje,
dokler ne postanejo resničnost.
Dokler ne postanejo resničnost.

Laura Beriša Zorec, 8. a

**Pesništvo
izziva šok.
(Baudelaire)**

**Pesem je
izrekanje
neizrekljivega.
(Mallarme)**

Za Lily

Prijateljstvo je kot čokolada.
Vedno je dobra,
nikoli ne razočara.

Zala Bedenik, 8. b

OPOZORILO:
Ob zaužitju
preveč
čokolade se
hlače lahko
skrčijo.

Mama

Kako lepo je nekoga imeti,
nekoga, za katerega pripravljen si živeti,
umreti.

Nekoga, ki vsak dan, ko se zbudi,
pazi nate, nad tabo bdi.

Nekoga, ki ti pomaga vstati, ko padeš.

Ki ti nasmeh na obraz nariše,
ko te zlomljeno srce prvič obišče.

Nekoga, ki vso noč prebedi,
ker bolezen te v svoji pesti drži.

Nekoga, ki pogleda te in ve,
da nekaj narobe je.

Ki briše solze ti z obraza,
ko ljudje prijazni niso,
objame te tako močno,
da delci tebe zlomljeni več niso.

Nekoga takega vsak moral v življenju bi imeti,
nekoga, za katerega bi pripravljen bil živeti,
umreti.

Tudi zame ta oseba obstaja,
a jaz pravim ji preprosto mama.

Ana Košat, 9. a

Katja Kačinari Kravanja, 6. b

Vedno in povsod (gazela)

Ko hočeš umreti, se najprej spomni, kako je živeti - vedno in povsod.
Spomni se, kako bi bilo nad svojim življenjem lebdeti - vedno in povsod.
Če vseč ti ni, kar vidiš, ne odnehaj,
premagaj ovire, saj zdaj se je še smiselno povzpeti - vedno in povsod.
Nauči se živeti in ne umreti,
lepo je vedeti, kako uspeti, kako se razcveteti - vedno in povsod.

Eva Rajher, 9. a

Življenje (gazela)

Naše življenje je lahko karseda uspešno - če verjameš vase.
S pravimi ljudmi ob sebi tudi srečno - če verjameš vase.
Ljudje te kdaj pustijo na cedilu, a ne obupaj!
Prav tako lahko živiš hvaležno - če verjameš vase.
Življenje nauči te samostojnosti,
takrat naj se ti ne zdi žalostno - če verjameš vase.
Veliko bolj je življenje veselo,
največkrat – naj bo ti vodilo – je smešno - če verjameš vase.

Nika Pavletič, 9. a

Lepota

Dekle nekoč rodilo se je,
dišeče, lepo, polno gradov,
gradov v oblakih, kjer niso dobrodošli spaki.
Rastla je punčka mala,
polna sanj,
polna zgodb o lepoti sveta.
A vedno bolj kot je rastla,
je tudi bledela.
Ta svet, resničnost ni prav nič taka
kot mislila je, ko je bila še majhna.

O, ne.
V družbi, kjer živimo,
kar lépo je, je zelo sumljivo.
Lepota je telo, ki hrane videlo ni
že vsaj kakšne tri dni.
Prosojna koža, kup kosti,
iskrice v očeh že dolgo ni.

Biti ti?
Le kje živiš?
O ne, v naši družbi
nisi to, kar sam želiš.
Nasmehni se, zapri oči,
solze obriši, ne jokaj v temi.
K popolnosti stremimo vsi,
lepa koža, roke in dlani.
A dojamemo prepozno: Ni vredno...
Ne popravljalj nasmeha krivega,
na licu pike, na ušesu znamenja.

Lepota ni, kar vidiš,
lepota dekle je, ki jokaje zaspi,
a vsak dan vstane in s svetom svoj nasmech
deli.
Lepota je srce,
ki brez usmiljenja zlomljeno je bilo,
a vsak dan ljubi vse ljudi,
da ne bi kot ona čepeli sami v temi.

Lepota je biti ti,
ker krasna si točno takšna, kot si.

Ana Košat, 9. a

Nel Hrastnik, 2. b

PESNIMO V SVOJEM JEZIKU

Sedaj, ko smo že obiskali Narobe svet, Kraljestvo živali, Deželo ljubezni, se odpravimo v še bolj oddaljene kraje kot so Rusija, Albanija, Srbija, Bosna in Slovaška.

Teraz, keď sme už navštívili Otočeny svet, kráľovstvo zvierat, krajinu lásky, ideme na ešte vzdialenejšie miesta ako Rusko, Albánsko, Srbsko, Bosna a Slovensko. (slovaško)
Zala Bedenik, 8. b

О смысле жизни (rusko)

Я выбираю свой путь
И начинаю идти,
Мне хочется часто свернуть,
Пугают сомнения мои.

Но я продолжаю идти,
И вижу в дали я свет,
Он озаряет мечту,
И там получу я ответ.

Там солнце нам кажется ярче,
И воздух свежее там,
Намного цветы ароматней,
Там лучше живется нам.

Но вижу я смысл в самой жизни,
Не в том, что ждет далеко.
Ведь каждый момент-это дар,
И жить его надо легко!

Ведь каждый момент-это счастье,
Он приближает к мечте.
Так будь благодарен жизни
И будь благодарен себе!

А. Мельник

Tymofii Melnyk, 3. a

O življenju (prevod)

Izbiram svojo pot,
sem na začetku.
Želim biti živ ves čas,
a me dvomi strašijo.

Pa vendar nadaljujem,
vidim svetlobo v daljavi,
zasvetijo se sanje ...
Tam dobim odgovor.

Tam svet se zdi svetlejši
in zrak je svež,
veliko cvetov je bolj dišečih,
veliko bolje je za nas.

V življenju vidim smisel,
ni daleč stran.
Vsak trenutek je darilo,
zato enostavno je živeti!

Vsak trenutek je sreča,
blizu smo sanjam.
Bodimo hvaležni za življenje,
bodimo hvaležni sebi!

Prevedel iz ruščine v slovenščino
Tymofijev oče Oleksii Melnyk

Dashuri (albansko)

Prej momentit q të kam par jom kon ëm ty i dashurun.
Shkëlqen sikur zog në ëndër se kur skom pa qik mat bukurë.
Si ti sepse je si trandafil i bukurë qe kurë nu thahet edhe
kur po flej po mendoj për ty.

Evlijan Haxhimustafa, 5. a

Ljubezen (prevod)

V trenutku sem te videl kot ljubljeno.
V sanjah kot ptico, ki pride od lepote.
Si kot tulipan v polnem razcvetu.
Tudi ko spim, razmišljam o tebi.

Dimri (albansko)

Dimri eshte ketu, vera ka shku.
Ftofti erdhi ngrohti shkoj.
Erdhe edhe shku, kursem e ke shkruj.
Erdhi ni muj kur krejt po dojn tjen smuj.
Shtepijat e bardha edhe bie dardha e fundit ne dru.
Edhe di muj de shkoje, edhe de mbarojre.

Ensar Ajredini, 5. a

Zima (prevod)

Zima je tukaj, poletje je izginilo.
Hladno je postalo, toplota je odšla.
Prišlo je in šlo, kot da si napisal.
Prišel je mesec, ko bodo vsi bolni.
Hiše bodo bele,
padle bodo tudi zadnje hruška z drevesa.
Še dva meseca in se bo končala.

Ljubav (bosansko)

Uvijek sam te volijo
ali me nisi vidjela.
Tebe briga što me ne voliš,
a mene moje srce boli.
Zašto me ne voliš?
Ti si srce moje,
bez tebe ne mogu živjeti.

Tarik Delić, 5. a

Ljubezen (prevod)

Vedno sem te imel rad,
a tega nisi videla.
Ni ti mar, ker ti nisem všeč,
a mene boli srce.
Zakaj me ne ljubiš?
Ti si moje srce,
ne morem živeti brez tebe.

Kreda i meda

Kad si u bedu,
ti uzmi kredu.
Nacrtaj medu
i sve će biti uredi.

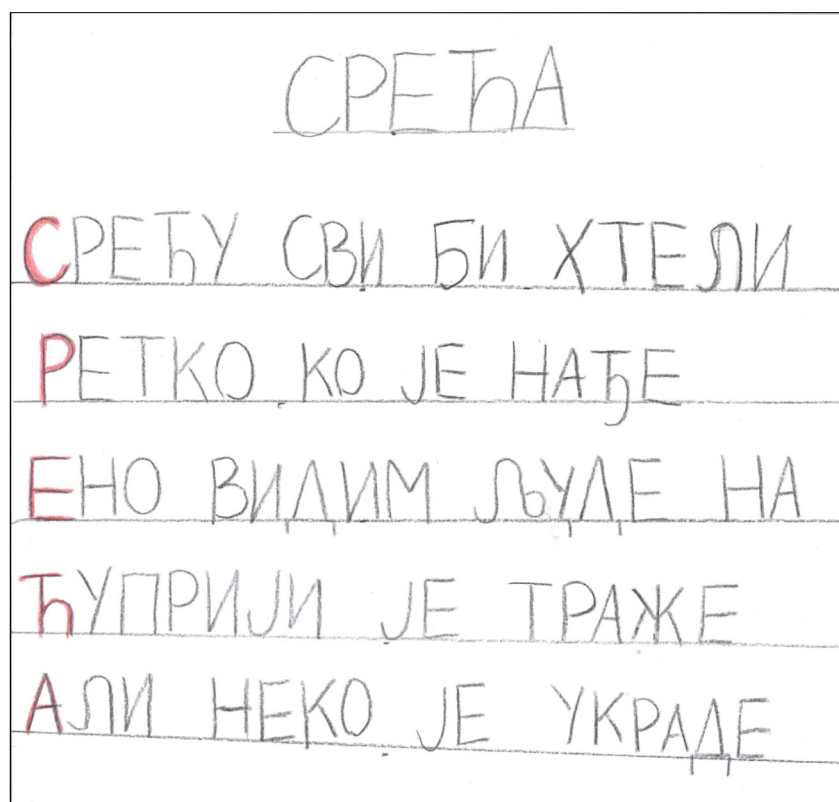
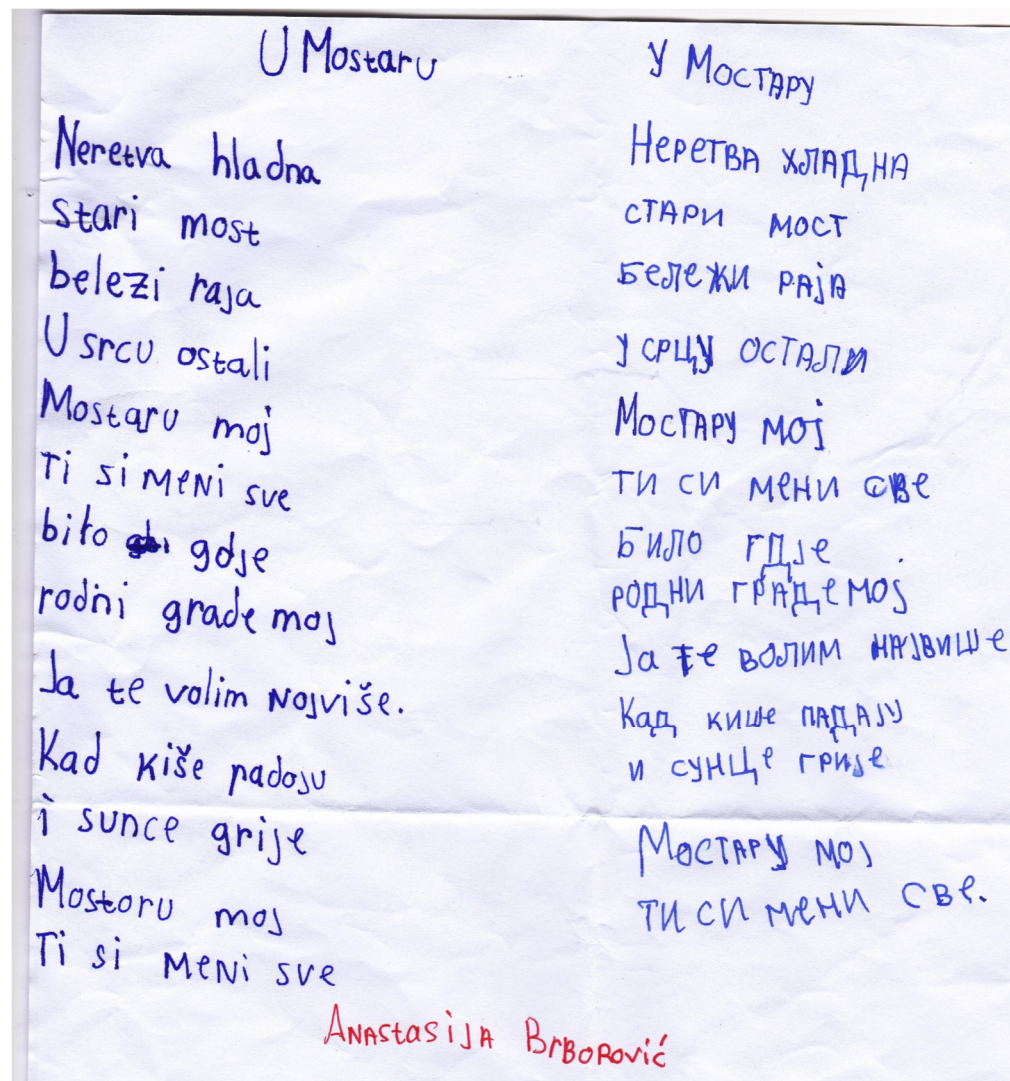
Kad nacrtáš medu ti,
Ćeš biti uredi.
I kada nacrtáš dedu,
baka će doći i pojesti medu.

Halid Imširović, 6. a

Sreća

Sreću svi bi hteli
Retko ko jo nadje.
Eno vidim lude na
Ćupriji je traže
Ali neko je ukrade.

Borislav Božin, 6. b

PRIJATELJevanje

Prijatelj

Tvoj prijatelj pravi
vedno stoji na tvoji strani,
nikoli te ne izda,
vedno s tabo se igra.

Nikolina Dobrijević, 4. b

Neli Trstenjak, 6. b

Dolga prijateljstva so kot dragocenosti,
ki jih vsa leta loščimo,
da postanejo še lepša in trajnejša.

Celia Brayfield

Prijatelj je tisti ...

Prijatelj je tisti,
ki ti hrbta ne obrne,
se s tabo smeji in joče,
te redkokdaj zavrne,
s tabo veselo po loncih ropoče.

Prijatelj je tisti,
ki te spodbuja,
tisti, ki ti ponudi roko,
ki nikdar ne zamuja,
in te objame v slovo.

Mei Fischer, 4. a

Pravi prijatelj

Pravi prijatelj je tisti,
ki pomaga ti v stiski,
ki se rad zabava s tabo
in povsod te vzame sabo.

Prijatelj ob strani ti stoji,
tudi ko ti fajn več ni,
a sonce spet zasije,
rad se v smehu s tabo zvije.

Nikola Stefanovič, 4. b

Zabava

Danes grem na zabavo,
kjer s prijatelji se bomo zbrali.
Bomo jedli, pili, se igrali
in do večera ropotali.

Luka Pobreznik, 4. b

Sva

Ti si moj prijatelj,
z mano se igraš,
ti si moj prijatelj,
roko mi podaš.

Skupaj se igrava,
se rokujeva,
super se imava,
si zaupava.

Sva prijatelja,
skupaj sediva,
skupaj se učiva,
z roko v roki radost si deliva,
lepe misli govoriva,
sva prijatelja.

Sara Rošer, 4. a

Jaz in prijatli

Čuj, stari, kam pa zdaj ti greš?
Jaz z avtom, ti pa malo peš,
jaz z avtom, ti pa k hrani greš,
to je d best, ampak ne žri preveč.

Čuj, stari, če dolg cajt ti je,
jaz s tabo ne grem se več,
ampak meni ni do smeha zdaj,
nasmejem se vsak drugi dan.

Čuj, stari, meni je dolg cajt!
Jaz domov grem, ti pa kamor češ,
vmes na pivo, jaz s prijatli grem,
da doma še enkrat napijem se.

Rok Vidovic, 5. a

Moč prijatelj- stva

Dober prijatelj je tisti,
ki pomaga ti v stiski.
Zate bi naredil vse,
tudi tisto, kar nemogoče je.

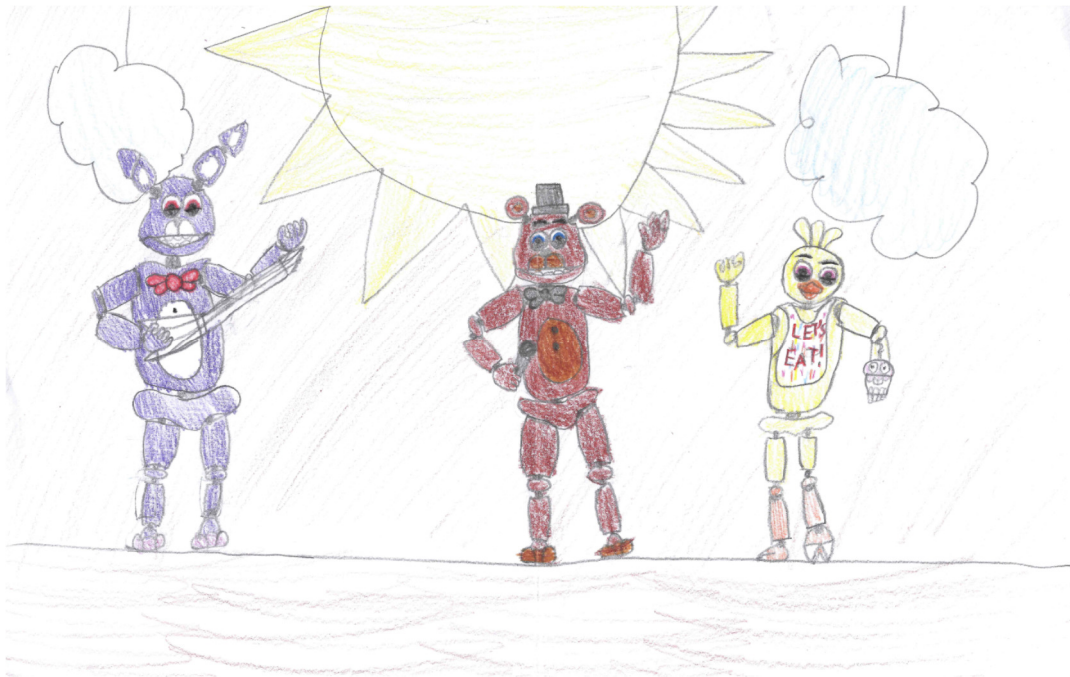
Pravi prijatelj te pozna v dno srca
in ti nikoli ne obrne hrbta.
Vedno ti stoji ob strani
in nežno čuva tvojo roko v svoji dlani.

Iskren prijatelj je tisti,
ki v tebi išče le lepe misli.
Te ne spreminja, čeprav se s tabo ne
strinja
in ti pusti, da si to, kar si!

Lara Jernej Mladenič, 6. a

KRAT KRAT KO KRAT KO ČAS KRAT KO ČAS JE

Maša Gašparič, 6. b

Imate tudi vi najljubši letni čas? Je to mrzla in zasnežena zima, sveža in cvetoča pomlad, vroče in brezskrbno poletje ali pa morda topla in barvna jesen? Preberite, kako si letne čase predstavljajo naši ustvarjalci.

Božič

Božični beli čas prišel je spet v vas.
 Spet so vsi zapeli, za roke se prijeli.
 Lepi čas je bel in zelo vesel.
 Vse lepo diši, ker keksi pečeni so vsi.

Gal Novak, 3. a

Zima

1,2,3
 zunaj že sneži,
 Božiček je na poti s svojimi sanmi.
 Rudolf čaka prijazne ljudi,
 da ga s korenčkom nahranijo vsi.
 Božička čakamo mi,
 da nas obdari.
 1,2,3
 Rudolf korenček dobi,
 mi pa obdarjeni smo vsi.

Lia Krivec Pukšič, 4. b

Narava

Ptički na travniku pojo,
 veter boža liste,
 sonce šlo je za goro.

Zima že z glavo kima.
 Sankamo se, to je prima.
 Komaj čakam na pomlad,
 ker imam jo rad.

Žiga Mirnik, 4. a

Zima

Zima je mrzla,
 rabimo krzna.
 Vzamem smuči,
 ker na glavo sneži.

Pomlad

Pomladi ptički pojo
 in rože cveto.
 Toplo je,
 igramo se.

Štirje letni časi

Zarja Verk, 6. a

Poletje

Poleti jemo sladoled
 in igramo nogomet
 ter se veselimo,
 ko plavat se učimo.

Jesen

Listje rumeno
 pada na seno.
 Zaspanci gredo spat
 in čakati na pomlad.

Če bi čas naprej prevrteli

Če bi čas naprej prevrteli,
bi bilo zanimivo.
Morda bi kdo igral na violino
in zaigral sladko melodijo.

Če bi čas naprej prevrteli,
bi bilo drugače.
Morda bi si kdo oblekel napačne hlače.

Če bi čas naprej prevrteli,
bi bilo vznemirljivo.
Po nebu bi letelo marsikaj,
tudi strašen zmaj.

Zarja Verk, 6. a

Zima

Vse leto gleda vas,
pozorno opazuje nas.
Hitro pride, hitro gre,
zebe nas,
da šklopotajo zobje.
Prinese nam može tri,
ovite v snežne skrivnosti.
Srečo prinaša vsem,
podari zaklade bradatim možem
in nas obdari s pravljичnim dnem.
Igra z vremenom se,
da očetu dela preglavice.
Vsak otrok jo obožuje,
s snežakom na dvorišču praznuje.
Vse leto smo polni skrbi,
ki jih čarobna noč odpodi.

Tomaž Koželj, 6. a

Jesen in zima

Jesen je lep letni čas,
ko listje je okoli nas.
Jeseni je zelo lepo,
vendar kmalu bo mrzlo.

Zima se približuje
in pod pragom pokašljuje.

Zima je mrzel letni čas,
a je vseeno raj za nas.
Snežaka bomo gradili,
se s sankami podili.

Pridne otroke Božiček obdari,
poredne pa Parkelj podi.
Pridni ostanete vi,
saj novo leto se k nam vrti!

Ana Pušnik, 7. a

Brina Krajncič, 8. b

Poletje

Toplo sonce, modro nebo ...

Hodimo s prijatelji na vse konce,
samo da nam je lepo.

Kopamo se v morju,
hodimo v gore,
samo da si olajšamo
vsakdanje napore!

Še dobro, da takrat ni šole.

Lahko si odpočijemo,
bedimo vse do modrega neba!

Sladoled nam je strast,
še boljši so spomini
na zimo, sneg in mraz.

A vse to traja
le mesece tri ...
Kmalu spet šola,
pišemo pesmi učiteljici,
beremo in se v zgodnjih urah
komaj zberemo.
Se družimo med odmori,
se čudimo obsežni učni poli,
ocene zbiramo ...

A kar je najboljše,
ves čas vemo,
da z vsakim dnem
poletju bliže smo,
ki bo še boljše in toplejše
in bolj veselo
kot je bilo prejšnje.

Nika Pavletič, 9. a

Zimska sreča

Temno nebo, težki oblaki,
sneg naletava in radost narašča.
Bela odeja prekriva zemljó,
skriva na toplo se letni sakó.

Sonce na nebu
otroke prebuja iz spanca.
Sneg nas pozdravi,
snežaki z lonci na glavi.

Smučarski spusti,
padci in jok,
sanke za uteho,
veselje in vrisk ob uspehu.

Vsepovsod je sneg,
pobeljen je sosednji breg.
Premražene roke in lica rdeča,
to prava zimska je sreča

Gala Perhavec, 8. a

Čas mineva (gazela)

Zdi se, kot da šele včeraj sem prvič shodila - čas mineva,
da račke v parku sem podila - čas mineva,
prvo knjigo prebrala,
z novimi sošolci se spoprijateljila - čas mineva,
plezala po drevesih kot opica mala,
sprejeti, imeti rada vse ljudi, sem s starši se naučila - čas mineva.

Ana Košat, 9. a

SPLETKARjenje

Sms

Včeraj mi je Kockica poslala,
kako je kuhinjo zažgala.
Pa se čudim, ker ne vem,
kakšen je ta problem.
Kuhinja zdaj črna je
od te male potegavščine.

Tia Novak, 6. b

Lia Fišer, 6.

Vsi znamo pisati SMS-e in uporabljati Facebook, a naši pesniki so naredili korak dlje. Preizkusili so se v pesnjenju FB komentarjev in nam svetovali, kaj naj naredimo, če nam starši izklopijo wi-fi ...

FB prijatelja

Anej: Ej, a si videl ono fotko?

Anej: A tako? To je simpatija?

Zdi se mi precej neulovljiva!

Grega: Veš da sem.

Tak je grozna

kot moja sestra Smotka.

Grega: Joj, moja prisotnost

na fb se tu konča,

mama je v sobo prišla!

Anej: Daj, lajkajva, da bo fora

in da ne bova izpadla nora!

Anej: Tudi jaz moram it,

grem babici kavo nalit ...

Grega: Sem že kliknil srce,

sicer jutri kar mimo mene gre. Maruša Pešut, 6. a

Wi-fi

Ko staršem prekipi

in izklopijo wi-fi,

vsak otrok ponori,

se dere in kriči,

da pripor dobi.

V sobi je zaprt,

komaj še živi!

V daljavi vidi –

ali se mu samo zdi,

da knjigo prebral bi.

Se v zgodbo potopi

in bere jo tri dni.

Nato pa se zgodi:

tablica zapiska,

telefon zazvoni ...

Juhu, wi-fi spet živi!

Jon Košat, 6. a

Fb komentarji

(normalna oseba)

Uhu ... dobra slika,

če bi jaz to poskušala ...

Mi ne gre, ne gre in pika.

(nestrpna oseba)

Hja, nekaj pa je prišlo,

čeprav se mi zdi, da je to nekam kislo.

(oseba, ki nima pametnejšega dela)

Slabo, slabo se mi zdi to,

preteklost dobra je bila in tvoje slike prav tako.

(poet)

Veter v tvojih laseh,

solze v tvojih očeh,

v kri se mi preliwa vsa tvoja ljubezen,

zdaj ne bom več jezen.

Oh, ta ljubezen je kot bolezen ...

(njen oče)

Očitno nimaš pametnejšega dela,

kot da takšne slike postavljaš,

poleg tega pa se ne zavedaš,

da samo čas zapravljaš.

(njena sestra)

Zakaj me kopiraš? To je bila moja ideja,

zdaj se šopiriš, kot nekakšna orhideja.

Vsa sem iz sebe, to mi ni všeč,

temu bom naredila konec in te vrgla v peč!

Ha ha ha, samo malo heca,

ampak to naj se več ne ponovi,

drugače bom vsa rdeča!

Omar Gušmirović, 6. b

O PESNIŠTVU ...

POEZIJA

Tokio, Pariz, Havaji –
sami znameniti kraji.

A najlepši kraj je Lima.
Tja pošljajo iz Rima
tovor vseh mogočih rim.
Čuden tovor. Kaj bi z njim?

Rime zlepijo in ukrojijo
v blagozvočno poezijo.

Niko Grafenauer

Maša Gašparič, 6. b

Pesem je najmlajša hči plesa in glasbe, desetnica, ki ob iskanju pomena po vesoljnem svetu pogosto pozabi, kdo sta njena starša.

Boris A. Novak

Pesmica

Pesmica je lepa in zabavna kot pleša.
 Eni pravijo, da je bedna, mi pa vemo, da je brezbesedna.
 Sem in tja z rimami hiti, da je ne bi dohiteli mi.
 Med vsem tem izgubimo se, ker to noro potovanje je.
 In med kiticami vse povezano je.
 Carska je, to vemo mi in tudi drugi vsi.
 A na koncu vsega je tako dobra, da se prepeva.

Tia Novak, 6. b

Poezija je
 toliko vredna,
 kolikor vsebuje
 čiste poezije,
 se pravi ne
 navadne
 resnice.
 (Valery)

Jaz poet

Vse se začne
 na začetku odlično,
 potem se zamisliš
 in že je vse brezoblično.

Dobiš idejo, ki se ti zdi dobra
 in se spomniš na bobra.
 Malo se nasmehneš,
 da lička pretegneš.

Navdih globoko v sebi najdeš
 in poglej, se že znajdeš.

Ozreš se okrog sebe in že spomniš se
 rime.

Zazreš se skozi okno in občutiš čar zi-
 me.

Lepo je iz toplega doma gledati sneg,
 pogled se razprostira, opaziš snežni
 breg.

Vzameš list, vzameš pisalo,
 seveda rabiš mir in razmišljati domišlja-
 vo.

Pesem že globoko v tebi nastaja,
 preneseš to na papir, čisto sveža izdaja.

Malo za konec še razmišljaš,
 ker si sam svoj, ne kopiraš.
 Tukaj nekje pesem končaš,
 saj si pesnik in se sanjam predaš.

Omar Gušmirović, 6. b

Pesništvo je
delo
preciznega
mehanika, a
je tudi
eksperiment,
tveganje, pri
katerem gre
bolj za pogum
kot za uspeh.
(Apollinaire)

Ne verjamem (gazela)

Pisanje gazele mi samo čas trati - če verjameš.
Ljubše bi mi bilo v travi ležati - če verjameš.
Pisanje pesmi sicer iskreno ne maram,
a se bom težko izognil tej miselni zagati - če verjameš.
Pa vendar moram za to gazelco
vse svoje misli na kup zmetati - če verjameš.
In tako sem jo napisal, čeprav dvomim,
da jo bom komu uspel prodati - če verjameš.

Gaj Korošec, 9. b

Pesem

Taprava pesem ... kaj je to?
Kot prvo, vredna je kot zlato!
Dobremu človeku podarjena
mora biti le urejena.

Beseda, beseda in že spet beseda,
ne more si predstavljati
takšnega nereda!
Pika, vejica in klicaj,
to pozna še tak otročaj!
Zato ni težko napisati pesmi,
če le med kiticami
ne najdeš plesni.

Če se ti zgodi,
pa le vrzi pesem v smeti
in pozabi na svoje skrbi.

Lily Sara Klampfer, 8. b

Lina Dobaj, 3.a

Kazalo na:)rimanih sklopov

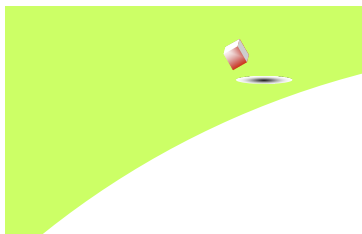
Narobe svet	4
V kraljestvu živali	12
Ljub e zen	18
Misli	23
Pesnimo v svojem jeziku	30
PRIJATELJevanje	34
Krat ko čas je	36
SPLETKARjenje	40
O pesništvu	42

Nejc Šolar, 2. b

Vita Ekart, 2. b

Glasilo ustvarjalnosti
učenk in učencev OŠ Prežihovega Voranca Maribor

Uredniški odbor:

Zala Bedenik
Lily Sara Klampfer
Ana Pušnik
Omar Gušmirovič
Maruša Pešut
Jon Košat

Glavni in odgovorni urednici:
Zala Bedenik in Lily Sara Klampfer

Mentorici literarnih prispevkov:
Mojca Andrej in Marija Podstenšek

Mentorji likovnih del učencev od 1. do 5. razreda: **razredniki**
Mentor likovnih del učencev od 6. do 9. razreda: **Vlado Vučić**
Izbor vseh likovnih del: **Vlado Vučić**
Oblikovanje: **Gregor Zorman**

Glasilo založila: **OŠ Prežihovega Voranca Maribor**
Naslovnica: **Karolina Lombergar**
Komentarji ob sklopih: **glavni urednici Zala in Lily**
Uredila in jezikovno pregledala: **Mojca Andrej**
Natisnil: **ArtPro d.o.o., Kamnik**

Število izvodov: **500**

ISSN C507-7842

Samo
rast
niki

Rima je čarovnija sveta.
Boris A. Novak

